

Sygn. akt VIII **Pa 70/17**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 września 2017 r.

Sąd Okręgowy w G. VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Małgorzata Andrzejewska (spr.)
Sędziowie:	SSO Grażyna Łazowska SSR del. Anna Capik-Pater
Protokolant:	Ewa Gambuś

po rozpoznaniu w dniu 21 września 2017r. w G.

sprawy z powództwa A. W. ((...))

przeciwko Skarbowi Państwa - Prezydentowi Miasta Z.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Z.

z dnia 3 marca 2017 r. **sygn. akt** IV P 788/16

- 1) zmienia zaskarżony wyrok w całości w ten sposób, że oddala powództwo;
- 2) zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 4.050 zł (cztery tysiące pięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za obie instancje.

(-) SSR del. Anna Capik-Pater (-) SSO Małgorzata Andrzejewska (spr.) (-) SSO Grażyna Łazowska

Sędzia Przewodniczący Sędzia

Sygn. akt VIII Pa 70/17

UZASADNIENIE

Powód A. W. wniósł o zasądzenie od pozwanego Skarbu Państwa reprezentowanego przez Prezydenta Miasta Z., kwoty 36.059zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu, z ograniczeniem odpowiedzialności pozwanego do mienia przejętego po R. (...)

z o.o.

W uzasadnieniu wskazał, że jest wierzycielem (...) Spółki z o.o. z tytułu weksla własnego dłużnika, wystawionego jako zabezpieczenie jego roszczeń z tytułu wynagrodzenia za pracę. Spółka została wykreślona z rejestru sądowego, bez przeprowadzenia postępowania likwidacyjnego, na podstawie art. 25a i nast. ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym. Skarb Państwa nabył nieodpłatnie mienie pozostawione po tym podmiocie i ponosi odpowiedzialność do wysokości nabytego mienia.

Pozwany Skarb Państwa – Prezydent Miasta Z. wniósł o oddalenie powództwa podnosząc, że powód nie wykazał, kiedy nastąpiło wykreślenie (...) Spółki z o.o. z rejestru, nadto w postępowaniu o rozwiązanie spółki nie doszło do nieodpłatnego nabycia mienia przez Skarb Państwa, ponieważ ta spółka nie posiada zbywalnego majątku i nie prowadziła działalności. Wynika to z pisma Prezesa Zarządu M. S. z dnia 15 kwietnia 2016r. złożonego w postępowaniu dotyczącym wykreślenia spółki z rejestru. Jednocześnie Sąd Rejonowy w G. Wydział XII do spraw upadłościowych i naprawczych oddalił w sprawie XII (...) wnioski o upadłość spółki, wskazując, że nie posiada ona przedsiębiorstwa oraz nie ma możliwości prowadzenia działalności. Dodatkowym potwierdzeniem stanowiska pozwanego jest wniosek samego powoda, który będąc prokurentem (...) Spółki z o.o., wnosząc o jej rozwiązanie wskazał, że spółka nie posiada majątku poza wierzytelnościami spornymi oraz przedawnionymi. Pozwany zarzucił brak legitymacji biernej uzasadniony postanowieniem Sądu Rejonowego w G. Wydział X Gospodarczy KRS z dnia 26 marca 2013r., o wykreśleniu siedziby spółki, która jakoby miała się mieścić w Z. przy ul. (...). Pozwany wniósł o zobowiązanie powoda do przedstawienia umowy na podstawie której wywodzi on swoje roszczenia i wyjaśnienia jakie obowiązki wypełniał on w spółce.

Wyrokiem z dnia 3 marca 2017r. Sąd Rejonowy w Z. zasądził od pozwanego Skarbu Państwa – Prezydenta Miasta Z. na rzecz powoda A. W. kwotę 36.059zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 25 października 2016r., z ograniczeniem odpowiedzialności do nabytego mienia po (...) Spółce z o.o.

W pisemnym uzasadnieniu wyroku zostało ustalone, że dniu 1 maja 2015r. w Z. Prezes zarządu (...) Spółki z o.o. wystawił weksel własny w imieniu spółki, na podstawie którego zobowiązał się do zapłaty na rzecz A. W. (bez protestu) kwoty 36.059zł.

Następnie ustalono, że postanowieniem Sądu Rejonowego w G. Wydział XII Gospodarczy ds. Upadłościowych i Naprawczych z dnia 15 października 2015r. oddalono wniosek o ogłoszenie upadłości dłużnika – (...) Spółki z o.o. z ustaleniem, że materiał zgromadzony w sprawie daje podstawę do rozwiązania spółki bez przeprowadzenia postępowania likwidacyjnego. Sąd Rejonowy w G. X Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego, postanowieniem z dnia 9 czerwca 2016r. rozwiązał (...) Spółkę z o.o. w Z., na podstawie art. 25d ust. 1 ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym. W uzasadnieniu postanowienia wskazano, że spółka nie posiada majątku i nie prowadzi działalności gospodarczej.

Na podstawie tak ustalonego stanu faktycznego Sąd pierwszej instancji stwierdził, że powództwo zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Rejonowy za bezzasadny uznał zarzut pozwanego dotyczący braku legitymacji biernej. Wskazano tutaj, że nawet uznanie, iż spółka nie posiadała rzeczywistej siedziby w Z. nie ma znaczenia, gdyż zgodnie z art. 25e ust. 11 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz.U.t.j. z 2016r., poz. 687 z późn.zm.) w postępowaniach dotyczących mienia i zobowiązań, o których mowa w ust. 2 oraz w innych sprawach dotyczących gospodarowania tym mieniem, Skarb Państwa jest reprezentowany przez starostę, wykonującego zadania z zakresu administracji rządowej, właściwego ze względu na ostatnią siedzibę podmiotu, o którym mowa w ust. 1. Oznacza, to że Skarb Państwa w tym postępowaniu powinien reprezentować Prezydent Miasta Z., gdyż tam mieściła się ostatnia siedziba spółki (...) Sp. z o.o. Taka ostatnia siedziba wynikała z odpisu spółki z KRS i tak też oznaczano siedzibę spółki w postanowieniach Sądu Rejonowego w G., w tym o wykreśleniu spółki z rejestru.

W dalszych rozważaniach Sąd pokreślił, że zobowiązania wekslowe mają charakter abstrakcyjny co oznacza, że obowiązek zapłaty określonej sumy pieniężnej wynikającej z weksla jest niezależny od istnienia ważności stosunku

podstawowego, czyli jak w tym przypadku umowy o pracę. Ewentualna pozorność umowy o pracę nie ma znaczenia dla ważności zobowiązania wekslowego. Pozwany nie zgłosił żadnych zarzutów, co do ważności samego zobowiązania wekslowego, które zostały uregulowane w ustawie o prawie wekslowym. Weksel uznano zatem za ważny.

Sąd pierwszej instancji stwierdził, że powód był wierzycielem (...) Spółki z o.o., która to spółka została wykreślona z KRS bez przeprowadzenia postępowania likwidacyjnego. Natomiast stosownie do art. 25e ust. 1 ustawy o KRS Skarb Państwa nabywa nieodpłatnie z mocy prawa mienie pozostałe po podmiocie wykreślonym z Rejestru, bez względu na przyczynę wykreślenia, którym nie rozporządził przed wykreśleniem właściwy organ, z chwilą wykreślenia z Rejestru.

W ocenie Sądu pozwany nabył mienie po (...) Spółce z o.o. z chwilą wykreślenia z rejestru, a to nabycie dotyczy całości mienia pozostałego po tej spółce – ujawnionego i nieujawnionego w chwili wykreślenia spółki. Ustawodawca przewidział możliwość nabycia przez Skarb Państwa „hipotetycznego” mienia, pomimo, że dokonano wykreślenia spółki bez przeprowadzenia postępowania likwidacyjnego, właśnie z uwagi na brak ujawnionego mienia. Dodatkowo to nabycie następuje z chwilą wydania postanowienia o wykreśleniu spółki z Rejestru. Oznacza to również, że Skarb Państwa ponosi od tego momentu odpowiedzialność z nabytego mienia za zobowiązania podmiotu wykreślonego z rejestru, a to na podstawie art. 25e ust. 2 ustawy o KRS.

Sąd Rejonowy podkreślił, że ustawa o KRS wskazuje jednakże, iż odpowiedzialność Skarbu Państwa jest ograniczona do mienia nabytego po podmiocie wykreślonym z rejestru. Ta ograniczona odpowiedzialność znajduje bezpośrednie zastosowania już na etapie postępowania egzekucyjnego, które następuje na wniosek wierzyciela. Skarb Państwa może przecież wykazać, że rzeczywiście nie nabył żadnego majątku po podmiocie wykreślonym z rejestru, co będzie stanowiło o bezprzedmiotowości postępowania egzekucyjnego. Nie można jednak pozbawić wierzyciela możliwości poszukiwania majątku po spółce wykreślonej i wykazywania wbrew stanowisku Skarbu Państwa, że istnieje majątek po podmiocie wykreślonym z rejestru, przez co egzekucja jest celowa.

Apelacje od powyższego wyroku złożył pozwany zarzucając:

1. sprzeczność poczynionych ustaleń z zebrany w sprawie materiałem dowodowym poprzez:

- uznanie, że w chwili wykreślenia z rejestru spółka posiadała majątek, który został przyjęty przez Skarb Państwa,
- zasądzenie na rzecz powoda kwoty wyższej od wartości posiadanych przez (...) Spółkę z o.o. udziałów w Spółce (...);

2. niewyjaśnienie istotnych dla rozstrzygnięcia sporu wątpliwości związanych z zatrudnieniem powoda w (...) Spółce z o.o.;

3. nieuwzględnienie zarzutu braku legitymacji biernej pozwanego Prezydenta Miasta Z. występującego w imieniu Skarbu Państwa;

4. pominięcie faktu, iż powód jako członek zarządu (...) Spółki z o.o. i główny udziałowiec miał decydujący wpływ na spłatę jej zobowiązań;

5. uwzględnienie powództwa pomimo, iż powód czyni ze swego prawa użytek sprzeczny z jego przeznaczeniem co zgodnie z art. 5 k.c. nie zasługuje na ochronę.

Stawiając powyższe zarzuty apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa oraz obciążenie powoda kosztami postępowania za obie instancje ewentualnie przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji.

Powód w odpowiedzi na apelację wniósł o oddalenie apelacji i obciążenie pozwami poznanego kosztami postępowania odwoławczego.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja wniesiona przez stronę pozwaną zasługuje na uwzględnienie, z tym, że Sąd drugiej instancji nie podziela zarzutu dotyczącego braku legitymacji biernej Skarbu Państwa – Prezydenta Miasta Z..

Sąd pierwszej instancji poczynił prawidłowe rozważania prawne w odniesieniu do istniejącej po stronie Skarbu Państwa – Prezydenta Miasta Z. legitymacji biernej do występowania w rozpoznawanej sprawie w charakterze strony pozwanej. Sąd drugiej instancji w całości te rozważania podziela.

Bez wątplenia stroną pozwaną w sprawie był Skarb Państwa – art. 25e ust. 2 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz.U.t.j. z 2017r. poz. 700). Natomiast art. 25e ust. 11 tej ustawy określa jedynie podmiot, który reprezentuje Skarb Państwa w sprawach dotyczących nabytego mienia. Sąd Rejonowy prawidłowo uznał, że w rozpoznawanej sprawie jako reprezentant Skarbu Państwa występuje Prezydent Miasta Z..

Powód domagał się zasądzenia kwoty 36.059zł na podstawie weksla własnego wystawionego w dniu 1 maja 2015r. przez (...) Spółkę z o.o. Wraz z wekslem do pozwu załączony został wykaz nieuregulowanych zobowiązań (...) Spółki z o.o. wobec pracownika A. W. z tytułu wynagrodzenia z pracą za miesiące od maja 2015r. do listopada 2015r. oraz ekwiwalentu za urlop wypoczynkowy. Przedstawiony wykaz zawierał też informację, że powód był zatrudniony od 1 maja 2015r. do 15 listopada 2015r.

Powyższe oznacza, że w dniu 1 maja 2015r. wystawiony został weksel na zabezpieczenie roszczeń z tytułu stosunku pracy. W dacie wystawienia weksla miał on zabezpieczać roszczenia ze stosunku pracy, które nie były jeszcze wymagalne.

W ocenie Sądu Okręgowego przepisy i zasady prawa pracy wykluczają wystawienie weksla jako środka zabezpieczenia roszczeń pracownika o wynagrodzenie za pracę i ekwiwalent za urlop wypoczynkowy co oznacza, że taki weksel jest nieważny z mocy prawa.

Zgodnie z art. 300 k.p. w sprawach nieunormowanych przepisami prawa pracy do stosunku pracy stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu cywilnego, jeżeli nie są one sprzeczne z zasadami prawa pracy.

Przepis ten nie przewiduje możliwości stosowania w sprawach nieunormowanych przepisami prawa pracy innych przepisów niż przepisy Kodeksu cywilnego i to pod warunkiem ich niesprzeczności z zasadami prawa pracy.

Oznacza to, że wyłączona jest możliwość stosowania w sprawach ze stosunku pracy przepisów ustawy z dnia 28 kwietnia 1936r. Prawo wekslowe (Dz.U.t.j. z 2016r., poz. 160), które nie są przepisami Kodeksu cywilnego.

W uzasadnieniu wyroku z dnia 26 stycznia 2011r., II PK 159/10 Sąd Najwyższy stwierdził jednoznacznie, że ani przepisy, ani zasady prawa pracy nie przewidują stosowania przepisów Prawa wekslowego do stosunku pracy. W sprawach nieunormowanych przepisami prawa pracy dopuszcza się posiłkowe stosowanie przepisów Kodeksu cywilnego (art. 300 k.p.), które nie są sprzeczne z zasadami prawa pracy. Nawet gdyby rozważać koncepcję, według której przepisy Prawa wekslowego, należące do obszaru prawa cywilnego sensu largo, mogłyby być uznane za przepisy Kodeksu cywilnego tylko dlatego, że niekiedy postrzega się weksle jako papiery wartościowe w rozumieniu art. 921⁶ i 921¹⁶ k.c., to Sąd Najwyższy odrzuca takie hybrydalne („piętrowe”) uznanie przepisów Prawa wekslowego za przepisy Kodeksu Cywilnego, którymi przecież przepisy Prawa wekslowego nie są, co przekreśla legalność ich stosowania do stosunków pracy (a contrario art. 300 k.p.). Przepis ten nie przewiduje, a zatem nie legitymuje możliwości stosowania w sprawach nieunormowanych przepisami prawa pracy innych przepisów prawa cywilnego niż przepisy Kodeksu cywilnego i to pod warunkiem ich niesprzeczności z zasadami prawa pracy. Wyklucza to od początku (niejako a priori) dopuszczalność i legalność stosowania zabezpieczeń wekslowych w stosunkach pracy.

W Dziale III Kodeksu pracy w całości zostały uregulowane zasady wypłaty wynagrodzenia za pracę. Podobnie w Dziale VII Rozdział 1 Kodeksu pracy uregulowane zostały zasady wypłaty ekwiwalentu za urlop wypoczynkowy. Przepisy Kodeksu pracy regulują więc, że wynagrodzenie przysługuje za pracę wykonaną (art. 80 k.p.) wskazując jednocześnie, kiedy pracownik zachowuje prawo do wynagrodzenia za czas niewykonywania pracy (art. 80 k.p. w zw. z 81 k.p. i 92 k.p.). Uregulowany został też termin, forma oraz sposób wypłaty wynagrodzenia (art. 85 k.p. i art. 86 k.p.). Ustanowione zostały ponadto przepisy dotyczące ochrony wynagrodzenia za pracę – zakaz zrzekania się prawa do wynagrodzenia (art. 84 k.p.) oraz zasady potrąceń z wynagrodzenia za pracę (art. 87-91 k.p.). Odnośnie ekwiwalentu za urlop wypoczynkowy to w przepisach Działu VII Rozdział 1 Kodeksu pracy przewidziane zostały zasady nabywania prawa do urlopu wypoczynkowego (art. 152-153 k.p.), wymiar tego urlopu (art. 155-158 k.p.), zasady udzielania urlopu (art. 161-168 k.p.) oraz sytuacje, kiedy przysługuje ekwiwalent za niewykorzystany urlop wypoczynkowy (art. 171 k.p.). Ponadto w art. 173 k.p. przewidziano, że w drodze rozporządzenia zostaną określone szczegółowe zasady udzielania urlopu wypoczynkowego, ustalania i wypłacania wynagrodzenia za czas urlopu oraz ekwiwalentu pieniężnego za urlop. Jest to rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 8 stycznia 1997r. w sprawie szczegółowych zasad udzielania urlopu wypoczynkowego, ustalania i wypłacania wynagrodzenia za czas urlopu oraz ekwiwalentu pieniężnego za urlop (Dz.U. z 1997r., Nr 2, poz. 14 z późn.zm.).

Podkreślenia wymaga, że przepisy prawa pracy zawierają też dalsze regulacje dotyczące wymagalnych, a niezaspokojonych roszczeń pracowniczych. W ustawie z dnia 23 lipca 2006r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz.U.t.j. z 2016r., poz. 1256 z późn.zm.) uregulowane zostały zasady, zakres i tryb ochrony roszczeń pracowniczych w razie ich niemożności zaspokojenia z powodu niewypłacalności pracodawcy.

Nawet w postępowaniu upadłościowym zgodnie z przepisami ustawy z dnia 28 lutego 2003r. Prawo upadłościowe (Dz.U.t.j. z 2016r. poz. 2171 z późn.zm.) należności z tytułu stosunku pracy są umieszczane na liście wierzytelności z urzędu (art. 237) i należą one do pierwszej kategorii wierzytelności podlegających zaspokojeniu (art. 342 ust. 1 pkt 1). Ponadto wierzytelności ze stosunku pracy nie mogą być objęte układem zawartym w postępowaniu restrukturyzacyjnym – art. 151 ust. 2 ustawy z dnia 15 maja 2015r. prawo restrukturyzacyjne (Dz.U.t.j. z 2017r., poz. 1508).

Zatem, jak wskazano powyżej zasady dotyczące wypłaty wynagrodzenia za pracę oraz ekwiwalentu za urlop wypoczynkowy zostały uregulowane w przepisach Kodeksu pracy i przepisach wykonawczych do tego aktu prawnego, a dodatkowo sposób dochodzenia należności pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy, przewidują przepisy ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy, też w postępowaniu upadłościowym należności ze stosunku pracy są zaspokajane w pierwszej kolejności. Nie ma potrzeby w tym zakresie, oczywiście poza niektórymi przepisami dotyczącymi zobowiązań, a nieuregulowanymi w prawie pracy (np. w zakresie odsetek) sięgać do przepisów Kodeksu cywilnego.

Stosowanie zabezpieczenia wekslowego należności ze stosunku pracy, które dodatkowo jeszcze tak jak w rozpoznawanej sprawie nie były wymagalne w dacie wystawienia weksla, jest też sprzeczne z zasadami prawa pracy – art. 13 k.p. Zgodnie z tym przepisem pracownik ma prawo do godziwego wynagrodzenia za pracę. Warunki realizacji tego prawa określają przepisy prawa pracy oraz polityka państwa w dziedzinie płac, w szczególności poprzez ustalanie minimalnego wynagrodzenia za pracę. Zasadą prawa pracy jest więc określenie przez przepisy prawa pracy warunków realizacji prawa pracownika do wynagrodzenia. Warunki realizacji prawa do wynagrodzenia zostały określone w powołanych wyżej przepisach Kodeksu pracy (Dział III dotyczący wynagrodzenia za pracę oraz Dział VIII Rozdział 1 dotyczący urlopu wypoczynkowego

i ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy), aktach wykonawczych oraz przepisach ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy.

Dopuszczalność zabezpieczenia wekslowego niewymagalnych należności pracownika jako dodatkowego abstrakcyjnego tytułu zabezpieczenia roszczeń jest też sprzeczne z przepisami prawa pracy odnoszącymi się do wymogu aby wynagrodzenie przysługiwało za pracę wykonaną. Zabezpieczając poprzez wystawienie weksla przyszłe należności z tytułu wynagrodzenia za pracę za następne miesiące pracodawca i pracownik nie są w stanie przewidzieć, czy praca zostanie wykonana, czy nie pojawią się okoliczności wyłączające obowiązek zapłaty wynagrodzenia za pracę – chociażby nieusprawiedliwiona nieobecność w pracy i niewykonywanie pracy, zwolnienie lekarskie i wypłata zasiłku chorobowego. Podobnie w przypadku ekwiwalentu za urlop, przysługuje on dopiero w razie rozwiązania stosunku pracy i to w sytuacji gdy urlop nie zostanie wykorzystany w naturze, co na kilka miesięcy przed rozwiązaniem stosunku pracy jest nie do przewidzenia.

Podsumowując stosowanie przepisów Prawa wekslowego do stosunku pracy jest sprzeczne z art. 300 k.p., co oznacza, że stosowanie tych przepisów jest sprzeczne z prawem, a zatem czynność prawna polegająca na wystawieniu weksla stosowanie do treści art. 58 k.c. w zw. z art. 300 k.p. jako sprzeczna z prawem jest nieważna.

Powód nie może zatem domagać się zasądzenia należności ze stosunku pracy wskazując jako podstawę dochodzenia tych należności wyłącznie wystawiony przez pracodawcę weksel.

Dodatkowo Sąd Okręgowy zauważa, że powód domagał się od Skarbu Państwa realizacji należności zabezpieczonych wekslem w sytuacji, gdy ważność(istnienie) stosunku pracy z którego miały powstać należności dochodzone na podstawie weksla, już w oparciu o zebrany w sprawie materiał dowodowy, budzi poważne wątpliwości.

Z treści uzasadnienia postanowienia z dnia 15 października 2015r. wydanego w sprawie (...) wynika, że w postępowaniu zapoczątkowanym wnioskiem o ogłoszenie upadłości z dnia 22 maja 2015r. ustalono, iż (...) Spółka z o.o. faktycznie zaprzestała prowadzenia działalności gospodarczej. W Krajowym Rejestrze Sądowym nie było wskazanej od dnia 27 maja 2013r. siedziby Spółki. Sąd Rejonowy w G. postanowieniem z dnia 26 marca 2013r. wykreślił bowiem ostatnią siedzibę Spółki w Z. przy ul. (...), a z treści uzasadnienia postanowienia wynika, że Spółka w dacie kierowania korespondencji na adres swojej siedziby była w tym miejscu nieznana, korespondencji nie odbierał też jej Prezes. Po wykreśleniu siedziby nie ujawniono w KRS nowej siedziby (...) Spółki z o.o. W dniu 25 kwietnia 2016r. wpłynęło do Sądu Rejonowego w G. X Wydziału Gospodarczego KRS pismo Prezesa (...) Spółki z o.o. informujące, że Spółka nie prowadzi działalności. Postanowieniem z dnia 9 czerwca 2016r. Sąd Rejonowy w G. X Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego rozwiązał bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego (...) Spółkę z o.o. w związku z ustaleniem, że Spółka nie posiada zbywalnego majątku i nie prowadzi działalności. Wątpliwości może też budzić wystawienie weksla w dniu 1 maja 2015r. na zabezpieczenie przyszłych niewymagalnych jeszcze roszczeń pracownika. Z reguły przecież pracodawca zatrudnia pracownika zobowiązując się wypłacać mu wynagrodzenie za wykonana pracę co najmniej raz w miesiącu i nie powinien on od razu zakładać, że może dojść do niewypłacenia wynagrodzenia i z tej przyczyny udzielać dodatkowego zabezpieczenia.

Szczegółowe badanie ważności stosunku pracy łączącego powoda z (...) Spółka z o.o. nie zostało jednak przeprowadzone w rozpoznawanej sprawie albowiem powód wyraźnie opierał swoje roszczenie na wekslu i jednoznacznie stwierdził, w piśmie procesowym z dnia 5 stycznia 2017r., że przedłoży umowy o pracę.

Mając powyższe na uwadze na mocy art. 386 § 1 k.p.c. Sąd drugiej instancji zmienił zaskarżony wyrok i oddalił powództwo jako bezzasadne.

O kosztach zastępstwa procesowego przed Sądem pierwszej i drugiej instancji orzeczono na mocy zgodnie z art. 98 k.p.c. oraz § 9 pkt 5 w zw. z § 2 pkt 5 i § 10 ust. 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015r., poz. 1804 z późn.zm.). Do kosztów zastępstwa procesowego nie doliczono kosztu opłaty od apelacji albowiem zgodnie z art. 94 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U.t.j. z 2016r., poz. 623 z późn.zm.) Skarb Państwa nie ma obowiązku

uiszczania opłat i uiszczona przez stronę pozwaną opłata od apelacji podlega zwrotowi, co powinien zarządzić Sąd pierwszej instancji.

(-) SSO Grażyna Łazowska (-) SSO Małgorzata Andrzejewska (-) SSR(del.) Anna Capik-Pater

Sędzia Przewodniczący Sędzia